

Használjuk-e még a lírát?

KÖNYVKRITIKA - LXI. évfolyam, 43. szám, 2017. október 27.

Faludy György: Versek 1926–1956. Versek 1956–2006., Alexandra Kiadó, Pécs, 2016, 510 + 522 oldal, 3999 + 3999 Ft

Csiszár Gábor hat év után újrarendezte Faludy költői életművét, s a fülszöveg szerint a két hatalmas kötet tartalmazza a ma összes hozzáférhető Faludy-költeményt. Bámulatos teljesítmény, hatalmas ívű életmű bontakozik ki. Faludyban mintha négy-öt költőkarakter is megférne, a villoni vágánstól kezdődően („S F. Gy. megjárta így a fél világot”) a kosztolányisan kifinomult, keleti fűszerekkel bódító nyugatos ínyencen („kakukkfűszag, kabáton, mentén, / és menta, mely kísért, ha mentem”), a meghurcolt, rőt allegóriákban megszólaló politikai fogoly-krónikáson („cellám falán akasztófát látok”), a számkivetettség melankóliáját a pillanat érzékiségének varázsával ötvöző anekdotizáló verselőn („csak egyszer utaztam így a kéj izzadt lován”) és a lírai naplót vezető közéleti publicistán („mikrohullám, e-mail meg hitelkártya”) át egészen a hatalmas és a magyar lírában alig feltérképezett érzelmeket mozgó szerelmi költő (itt elsősorban az Eric Johnson- ihlette szonettekre gondolok, melyek a Shakespeare, Michelangelo és Lorca nevével fémjelezhető hagyomány toposzaira is rájátszanak) hermészi profiljáig.